

Visitaforedrag Sømna 29.04.2018.

Visitagudstjenesten vi har feiret sammen i Sømna kirke i dag avslutter bispevisitasen i Sømna fra 21.-29.04.2018. Det er 10 år siden forrige visitas som ble foretatt av biskop Tor Berger Jørgensen. Dette visitaforedraget er en oppsummering av våre inntrykk denne uken, og munner ut i utfordringer biskopen gir Sømna menighetsråd og de ansatte i menigheten.

Forut for bispevisitasen har fungerende prost Olav Rune Ertzeid hatt kontorvisitas, og biskop Ann Helen Jusnes har sammen med fung. prost hatt samtaler med alle ansatte. Forut for visitasen har vi også fått en god visitasinnberetning fra kirkeverge og sokneprest.

Før visitasen har jeg en gang tidligere vært i Sømna som biskop. På avskjedsgudstjenesten til tidligere sokneprest Even Borch. Jeg gledet meg til å komme tilbake, og har opplevd innholdsrike og inspirerende dager her i Sømna.

Den norske kirke er inne i en tid med store endringer, både organisasjonsmessig og i forhold til virksomhet. Statistikken viser at det fortsatt er 79 % av bispedømmets befolkning som tilhørere Den norske kirke, og slik ligger vi høyest i landet. Antall medlemmer som døver sine barn er fortsatt ganske stabilt i vårt bispedømme, men også dette tallet går nedover på landsbasis. Og statistikken som viser hvor mange som går jevnlig til gudstjeneste sier også mye om at her skjer det store endringer. Det er færre som har som en vanlig rytme å gå til gudstjeneste hver søndag, men det er flere som går når det er særskilte anledninger. Og antall nattverddeltakere er økende i nesten alle menigheter når en ser dette i forhold til antall gudstjenester og antall gudstjenestedeltakere.

Selv om disse statistikkene ikke er helt dekkende for Sømna, sier de mye om en utvikling som skjer i hele kirken, og som vi må møte på en god måte. Også her i Sømna er det blitt et flerkulturelt og flerreligiøst samfunn som påvirker folks forhold til kirken.

Fra 1.1. 2017 er ikke Den norske kirke statskirke lenger. Vi er nå en fri folkekirke står det i Grunnloven. Det betyr at kirken selv må finne sin organisering for fremtiden. Nettopp nå i vår har det vært en høring fra departementet på utkast til en ny lov for tros og livssynssamfunn. Denne høringen skal munne ut i en ny

lov som skal vedtas i 2019 og være operativ i 2020. Loven omhandler både hvor mye som skal være lovregulert i forhold til organisering av Den norske kirke, og hvordan kirken skal finansieres i fremtiden. Jeg er glad for at forutsetningen i lovforslaget er at tros og livssynssamfunn fortsatt skal finansieres av det offentlige, det er en anerkjennelse av at tro og livssyn ikke bare er en privatsak, men at det har betydning for både enkeltmennesker og samfunn.

Når loven er på plass vil det bli arbeid med den indre organisering av kirken. Allerede nå merker vi at i fremtiden må nok vi som er kirke i et desentralisert bispedømme som Sør Hålogaland arbeide mye for at kirken skal kunne være til stede også på de stedene hvor det ikke bor så mange folk, at vi kan være landsdekkende. For meg er det en nødvendig forutsetning for å kunne være en åpen og tilgjengelig folkekirke.

Alle disse endringene vil også påvirke Sømna, og da er det en god ressurs å kunne møte endringene med en kirke og en menighet som er levende og aktiv, slik vi opplever at Sømna menighet er.

I dette foredraget vil jeg nå komme inn på de ulike sidene av menighetens liv, og starter med

1. Gudstjenestelivet.

I Sømna menighet er det foreslått en forordning på 40 gudstjenester pr. år. De siste årene har antallet gudstjenester ligget på ca 45. I visitasberetningen understrekes det at det er et aktivt gudstjenesteliv med trofaste deltagere. Dette ble også presisert i samtalen med menighetsrådet. Det er mange frivillige som er medarbeidere i gudstjenesten, både i klokkerteamet og som medhjelpere til praktiske formål. Konfirmantene har sine tjenesteoppgaver i gudstjenestene, og kantor har ofte musikere og sangere som bidrar i gudstjenesten. Biskopen er opptatt av at gudstjenesten er navet, sentrum i menighetens liv. Det å samles til gudstjeneste er kjennetegnet på en kristen menighet, og kan aldri erstattes av annet menighetsarbeid. I gudstjenesten samles ikke bare de som er fysisk til stede, at det feires gudstjeneste i Sømna kirke er også et tegn for hele samfunnet at her er det noen som tror på Gud, her blir bygda og menneskene her bedt for, her finner unge og eldre et trygt holdepunkt. Kirkevertordningen som særlig menighetsrådet er involvert i er en viktig tjeneste i gudstjenesten, den

fører til at folk opplever seg velkommen og ivaretatt. Å høre den glede og iver menighetsrådsmedlemmene har for denne tjenesten gjør sterkt inntrykk. Biskopen ser at den gode organiseringen av alle tjenester knyttet til gudstjenesten skaper en god forutsigbarhet og trygghet. Selv om det er presten som leder gudstjenesten er samspillet mellom alle ansatte og frivillige medarbeidere svært viktig. Her vil biskopen foreslå at en tenker mer langsiktig, at en kanskje oppretter et gudstjenesteutvalg bestående av sokneprest, kantor og evt andre fra staben, samt en representant for medhjelperne og menighetsrådet og slik lager et forslag til gudstjenesteplan med ulike typer gudstjenester for hvert halvår. En slik plan kan også være strategisk i forhold til hvilke grupper en vil nå, hvilke salmer menigheten skal bruke og lære dette halvåret, hvilke ressurser utenfra en skal inkludere i gudstjenesten osv. Her vil en også kunne trekke veksler på menneskelige ressurser prostet besitter i prostiet. Både i møte med stab og menighetsråd ble det understreket behov for å tenke nytt i forhold til gudstjenester, særlig i forhold til å inkludere familier. Dette er viktig i forhold til trosopplæring og dåp, og er kanskje noe av det viktigste en menighet kan arbeide med. Vi har også sett at det er flere steder det kan være aktuelt å ha friluftsgudstjenester, både i forhold til konfirmantarbeid og ellers. Slike gudstjenester kan være en god anledning til å inkludere ulike grupper i menigheten, historielag, husflidslag, frivillighetssentral, idrettslag osv. Med den store frivillighetskulturen som er i Sømna kommune og det store nettverket stab og menighetsråd har er det her gode forutsetninger.

2. Sømna kirke

Sømna kirke er en vakker langkirke fra 1876. Den ligger sentralt i bygda, og vi har hørt flere si at den er et landemerke for området. Den er godt vedlikeholdt, og både menighetsråd, kirkeverge og kommune er opptatt av å ta vare på kirken som i tillegg til å være et gudshus også er et verdifullt kulturminne. Dette fikk vi også bekreftet i møte med formannskap og administrativ ledelse i Sømna kommune. Kirken er listeført med vernestatus.

Det er gjort flere tiltak for å gjøre kirkerommet aktuelt for flere aktiviteter enn gudstjeneste. Kjøkkenet i tårnfoten er praktisk og rommer også muligheter til møter og gruppesamlinger, samt er et godt utgangspunkt for kirkekafe. Barnekroken er godt integrert i

kirkerommet uten at det sakrale preg blir ødelagt. Det lille kapellet på galleriet har muligheter til småsamlinger, viselser, meditasjonssted, og fungerer godt. En av klokkerne foreslo å bruke en av de gamle alterdukene som er ubrukelig å bruke til sitt opprinnelige formål til alteret og evt. døpefonten i dette gallerikapellet, det er en god ide. Prestesakristiet har god plass til de kirkelige tekstiler og også safe til oppbevaring av kirkesølv. Altertavla fra 1907 fremstiller Jesus i Getsemane og er laget av maleren Even Ulving. Sammen med alterskapet fra 1520 og den gamle altertavla fra 1683 på hver sin side av koret danner denne et sterkt bilde av kirkens budskap og historie. På det gamle middelalderskapet er et av de ganske få Olavsbildene i vårt bispedømme. Tavlen i midten synes å være en katekismetavle der bl.a. Fader vår står. Slike tavler ble tatt i bruk etter reformasjonen. Den gamle altertavla på korets andre side er en barokk fremstilling av nattverden, og kan brukes som et sidealter. Disse klenodiene er med på å gi kirken stor verdi, og bør behandles og brukes slik at de ikke forringes. Konservator Heinz Kursch har vært inne for restaurering av hovedaltertavla. Disse altertavlene og alterskapet kan også være gode hjelpemidler i trosopplæringen. I dag brukes en prosjektor og skjerm som dekker alterskapet. Dette har vært i bruk i flere år, men det ble ikke den gang søkt biskopen om tillatelse for å sette det opp. Både prosjektoren og skjermen er fremmedelementer som ikke bør ha den plasseringen de har, og skjermen kan i tillegg skade alterskapet. Biskopen vil ønske at menighetsrådet og kirkevergen ser på en annen mulighet for plassering av slikt utstyr, og ber om å få en søknad om dette når slik plan foreligger. Kirken er et smykke, vakker i farge og stil. I tillegg til å være et historisk viktig bygg er det et bygg som er bygget til Guds ære, som er rom for hellige handlinger og hellige møter. Derfor er biskopen opptatt av at kirkerommet ikke brukes til lagring, og at det er gode rutiner for rydding og oppbevaring, samt søppelhåndtering.

Vi har hørt fra mange i Sømna at de er glad i kirka si. Menighetsrådet forvalter her en arv og eiendom for hele Sømnasamfunnet, og mye troshistorie er knyttet til kirkehuset. I en folkekirke som vår er det mange som ikke har så store ord for sin tro, men kirkehuset er et sted som gir identitet og trygghet. Kirkehuset kan være et godt trosuttrykk for mange. Dette må vi ta vare på og ikke tenke smått om.

Kirken skal også ha universell utforming, slik at de som bruker rullestol kan delta i kirkens aktiviteter, og at de som bruker høreapparat kan høre,

og de som er svaksynt kan se så godt som mulig. Det er derfor viktig å ha en god lysplan i kirken, og biskopen vil også oppfordre prestene som forretter i kirken til i større grad å bruke prekestolen. Det understreker både Ordets betydning i en luthersk kirke, men er også viktig for at både de som hører og ser dårlig i større grad kan få med seg det som sies. Det er gode muligheter for å komme inn i Sømna kirke med rullestol, og kirken har også rullestoler og rullatorer til utlån. Dette er forbilledlig. Ute er det også en god rullestolinnegang, og det er handicaptoalett. Også opp til alterpartiet er det et håndtak som letter tilgangen, men denne løsningen dekker ikke behov for å komme frem til alteret i f.eks. rullestol. Det er viktig at vi tilrettelegger kirken slik at også de av oss som har spesielle behov kjenner seg inkludert og ivaretatt.

3. Kontor og kontorvisitas.

Fungerende prost Olav Rune Ertzeid foretok kontorvisitas 05.04.2018.

Både av rapporten fra denne og fra biskopens og prostens besøk på kontoret i forveien understreker vi at kontorlokalene er gode og tjenlige. Plasseringen midt i Sømna sentrum og i nærhet til kirken gir gode muligheter for samordning av oppgaver. Ordfører nevnte også at plasseringen i tilknytning til bygdetunet er positivt. Alle ansatte har gode kontorer og arbeidsverktøy.

Prosten påpeker at det må arbeides med rutiner for journalføring av epost, sakspapirer som vedrører kirkeverge, sokneprest og menighetsråd. Dette er også under utarbeiding for hele kirken. Allerede ved forrige visitas ble det påpekt at i møtebok for menighetsrådet som også har fellesrådsfunksjon må det skilles mellom de to møtereferatene.

Arbeidsmiljøet er svært godt. De ansatte roser hverandre og samarbeider godt, og det er hyggelig å komme innom kontoret.

Stabsmøtene hver uke er et viktig nav i dette. I feiringen av kantor Elenas 60 årsdag fikk biskopen ved selvsyn oppleve den omsorgen de ansatte har for hverandre. Biskopen er også spesielt glad for den måten staben har tatt imot og hjulpet sokneprest Solveig i hennes første tid ikke bare som sokneprest, men også som tilflyttet fra et annet land. Her har også menighetsrådsmedlemmer og andre vært meget viktige støttespillere.

4. Ansatte i menigheten.

Sømna menighet er velsignet med stabile og kompetente ansatte som er meget dedikert til sitt arbeid. Etter at Gunnar Sem Kristiansen sluttet som prest i 2013 ble Even Borch ansatt og arbeidet som sokneprest til 2016. Han tilførte menigheten mye kompetanse og trygghet. Før Solveig Halla Kristjansdottir tiltrådte i desember 2017 har prestevikar Sindri Geir Oskarsson vikariert 1 år. Også han ble godt mottatt av menigheten, og hjulpet til rette. I august 2013 ble kirkeverge Tone Sund ansatt i 50 % stilling. I tillegg til de rene kirkevergeoppgaver med personalansvar, økonomi, tilrettelegging for menighetsråd, driftsansvar for kirke og kirkegård, er kirkevergen en viktig samordningsfaktor for arbeidet i menigheten. Det er viktig at en lederstilling som kirkeverge er solid forankret i menighetslivet, og slik oppfatter vi at det er her. Kirkevergen deltar på samlinger for de andre kirkevergene i prostiet, og dette arbeidet vil også fungerende prost kunne være en ressurs i forhold til. Biskopen er meget takknemlig for det gode arbeid kirkevergen har lagt ned i forkant av og under bispevisitasen.

Kantor Elena Ebbesen arbeider 70% i kirken og 30% i kulturskolen. Dette er en blandingsstilling som nok kan være krevende, men som er berikende for kirken. Hun samarbeider godt med presten om gudstjenestene, og har også ansvar for konsertvirksomhet og ekstra musikk i gudstjenestene. Hennes tjeneste er meget viktig for gudstjenestearbeidet, og vi har flere ganger under visitasen vært velsignet av hennes musikk. Elena er også fleksibel i forhold til ulike typer musikk, noe som kom godt frem under barnehage-gudstjenesten.

Diakon Per Weiby har arbeidet i menigheten i mange år, og har sitt fokus spesielt på ungdomsdiakoni gjennom ungdomsklubben Lime og speiderarbeidet. Det er fint å se at han etter så lang fartstid fortsatt har stor iver for dette arbeidet. Hans hjertebarn Lime er noe av det beste bispedømmet har i ungdomsarbeid. Han har også ansvar for den diakonale delen av konfirmantarbeidet, bl.a, Fasteaksjonen til Kirkens nødhjelp.

Sølvi Malm er sekretær i 25% stilling. Hun koordinerer kirkebøker, invitasjoner, ulike program o.l., og er en viktig faktor for å få arbeidet til å være samordnet og nå ut. Vi har også sett at hun deltar på andre arrangementer og er i kontakt med de frivillige.

Kirketjener Jo Eriksen har 100 % stilling og har både kirketjener og kirkegårdarbeidsansvar. Han har mye kompetanse på flere områder, og

en slik kombinertstilling nyter godt av dette. Hans medvirkning med å legge til rette for trosopplæringstiltak i kirkerommet bør synliggjøres i trosopplæringsplanen. Kikretjenerarbeidet er ofte usynlig, men denne tjenesten er helt avgjørende for at det øvrige arbeidet kan utføres godt. Ikke minst er det også viktig at en som arbeider på kirkegården er seg bevisst hvordan han skal møte sørgende.

Sokneprest Solveig Halla Kristjansdottir er nyansatt sokneprest i Sør-Helgeland prosti med særskilt tjenestested Sømna sokn. Prosten er hennes arbeidsgiver og legger opp hennes arbeidsplan i samarbeid med henne. Hun vil også gjøre noe tjeneste andre steder i prostiet etter oppsatt plan. Biskopen er imponert over hvor godt soknepresten har arbeidet med det norske språk, og med hvordan hun har skapt tillit rundt sin tjeneste på så kort tid. Som arbeidsgiver er vi klar over de utfordringer det er å komme som utenlandsk prest, og dette vil prosten følge opp. At hun har valgt å bo i prestegården i Sømna og gjennom tidligere prestegårdsinspektør Leif har fått mye praktisk hjelp til seg og familien setter biskopen stor pris på.

Sør Helgeland prosti betjenes pr dato av prosten i Nord Helgeland Olav Rune Ertzeid. Oppsigelsestiden til tidligere prost Sigridur Gudmarsdottir går ut 1.juni, og bispedømmerrådet og biskopen ønsker å forlenge fungeringstiden for prost Olav Rune ut til sommeren 2019, og i denne tiden se på muligheter for ny organisering av prostetjenesten på Helgeland. I en tid med mye endringer i kirken er det viktig at vi ser på hvordan vi best tjenlig for menighetene kan bruke våre ressurser. Prost Olav Rune har lang erfaring og kompetanse som prost, og vil også for Sømna menighet være en god samarbeidspartner.

5. Menighetsråd med fellesrådsfunksjon.

Sømna kommune har bare et sokn, Sømna sokn. Sømna menighetsråd og fellesråd er derfor samme sak. Biskopen har møtt menighetsrådet flere ganger under visitasen, og har til fullt monn sett at menighetsrådsmedlemmene deltar på mange fronter i lokalmiljøet. Slik har menigheten et godt nettverk. Det er sjelden å oppleve et så dedikert og engasjert menighetsråd, og med så stor iver for sin tjeneste. Selv om medlemmene naturligvis ikke er enig i alle saker er rådet som helhet båret av ønske om å delta, gjøre en tjeneste og om å samarbeide. Vi har

selv opplevd dette med den tjenestevillighet rådets medlemmer har hatt overfor oss under visitasen. Menighetsrådets medlemmer kjenner både til kommunen, kommunal forvaltning og politikk, foreningsliv og skolehverdag. Menighetsrådsmedlemmene sa selv at de gledet seg til arbeidet i menighetsrådet. Biskopen er opptatt av samspillet mellom menighetsrådet og de ansatte, og vil foreslå at råd og stab møtes minst en gang pr år og der setter opp en plan for menighetens aktivitet. Det er menighetsrådet som har «ansvar for å vekke og nære det kristelige liv i soknet» som det står i Kirkeloven, og de ansatte er de som skal sette dette ut i livet. Derfor er det viktig at menighetens arbeid er forankret både i stab og råd. Det er også viktig at menighetsrådet er i kontakt med de grupper i menigheten som driver menighetsarbeid, og kanskje en gang pr år inviterer frivillige samarbeidspartnere til et møte. Ikke minst er det viktig å slik inkludere speiderarbeidet på en tydelig måte. Alt planarbeidet menigheten skal ha er også menighetsrådets ansvar, og biskopen vil foreslå at en ser på muligheten for å lage en menighetsplan og et årshjul som viser hva menigheten vil prioritere innenfor trosopplæring, diakoni, gudstjenester og kirkemusikk. Når forholdene er så gode som de er i Sømna menighet er det lett å tenke at det ikke er nødvendig med planer, og at planer bare blir liggende i skuffer. Biskopen vil heller hevde at planer er nettopp viktig å lage når det er gode forhold, når det er ideer og lyst til å få til noe, slik at menighetens arbeid ikke bare er avhengig av de som til enhver tid er ansatte.

6. Kirken og samfunnet.

Under visitasen har vi møtt både kommunale institusjoner, næringsliv, kommunepolitikere og kommuneadministrasjon, private institusjoner, skole og barnehage.

Overalt er vi blitt møtt med en positiv holdning til kirken og kirkens arbeid.

Sømna kommune har gjennom mange år vært en meget god samarbeidspartner for Sømna menighet, og både ordfører Andrine Solli Oppegaard og rådmannen uttrykte at de så på Sømna kirke og menighet som en integrert og viktig del av kommunens virksomhet. Ordfører pekte spesielt på det kulturgrunnlag og verdisyn kirken representerer og som vårt samfunn er bygget på. Sømna kommune har både økonomisk og på andre måter fulgt opp sitt ansvar overfor Kirkelig Fellesråd, og vært en

god støttespiller for vedlikehold og restaureringsprosjekter for kirken, og som økonomisk ansvarlig for kirkelige stillinger. Også ungdomsklubben Lime får støtte fra kommunen.

Biskopen er glad for dette gode forholdet, og tror det kan være med på å fortsatt skape et stabilt miljø og å fremme kultur i Sømna. Det er imidlertid få formelle avtaler mellom Sømna kommune og Sømna menighetsråd. Det er viktig å få på plass disse tjenesteytingsavtalene, både når det gjelder økonomi: regnskap og lønn og andre prosjekter særlig knyttet til vedlikehold kirke o.l. Nettopp når det er så gode relasjoner er det en god anledning til også å rydde opp i det formelle. Sømna kommune har liten arbeidsledighet, og høy økonomisk omsetning pr innbygger i kommunen. Jordbruket er fortsatt stort og viktig for kommunene. Dette fikk vi et lite innblikk i da vi besøkte Tine meierier. Det er av stor betydning at en slik bedrift er lokalisert i Sømna, både når det gjelder arbeidsplasser, men også fordi den besitter mye kunnskap og generere andre bedrifters muligheter. Vi besøkte også Slåttøy transport, og fikk se hvor stor betydning samarbeidet med Tine har for denne bedriften. Begge steder ble det understreket hvor viktig det er at en bedrift bygger på gode verdier, både når det gjelder samfunnsansvar, arbeidsmiljø og miljøutnyttelse. På Slåttøy transport var det interessant å høre om ombyggingen av gamle tankbiler til brannbiler. Også en viktig form for gjenbruk.

Vi besøkte 1.-4.klasse på Berg skole, fikk høre om klassesammenslåingen og uroen dette hadde på forhånd. Desto mer positivt var det å oppleve en skole hvor elevene arbeidet sammen og var stolt av å vise oss både dans og sang. Det kom sannelig også mange gode spørsmål til biskopen. At også skolen ser på kirken som en god samarbeidspartner i arbeidet med lokal kultur og kjennskap til kirken og religionen som har lokal forankring her er positivt.

Alle barnehagene i kommunen deltok på pinsegudstjeneste, som rett nok var flyttet litt frem i tid, men som er en tradisjon. Vi er trygge på at dette er gjort med respekt for foreldrenes valg, og da er det igjen naturlig i forhold til det kulturgrunnlag samfunnet her er bygd på. Fra kirkens side er det viktig å understreke at alt arbeid knyttet opp mot skole og barnehage er på skolens premisser.

Vi har også hatt samtaler med Helgeland rehabilitering, Nord-Norges pensjonistskole, Frivillighetssentralen og psykiatritjenesten i kommunen.

Hos alle er det åpent for samarbeid med kirken, og her har vi mange oppgaver felles for å skape gode liv for menneskene som bor her i Sømna.

Kirkens rolle i samfunnet er avhengig av om vi klarer å være aktuelle og relevante i det vi arbeider med, om vi klarer å være en kirke som betyr noe for mennesker i hverdagen, både som enkeltpersoner, men også som institusjon. Et godt og åpent forhold til samfunnsinstitusjonene er her svært viktig.

Vi har tidligere i rapporten tatt opp kultur knyttet til ungdomsarbeid og kirkemusikk. Som en bonus i visitasprogrammet fikk vi en tur til Olavskilden tirsdag kveld, ledet av Erling Kvaløy. Dette er bispedømmets eneste Olavskilde, og det var en fin opplevelse å få se denne kilden som har så lang historisk betydning. Kilden er noe vanskelig tilgjengelig.

Ordfører som også var med på turen oppfordret menighetsrådet til å lage et prosjekt å søke midler via kommunen til å utbedre stien til kilden. Selv om dette har vært gjort tidligere er det verdt å prøve igjen.

Olavskilden kan brukes både i trosopplæring, pilegrimsarbeid og kulturformidling. Å bruke vann herfra til dåp en gang i blant kan være en god ide for å sette fokus på dåp.

På samme tur fikk vi også oppleve Kystkvinneparken og Kvennvika med den fjerde kystkvinnas. Biskopen kunne ikke la være å drømme om en 8.marsgudstjeneste med vekt på kystkvinners liv og virke i denne parken, og synes at dere også her har en så viktig skatt å ta vare på. Jeg kommer gjerne tilbake til et slikt arrangement.

Kvennvika vil også være et godt sted for friluftsgudstjeneste.

Siste stopp denne kvelden var Sund gamle kirkested, et sted som har mye historie, og som også tidligere er brukt til friluftsgudstjeneste.

Torsdag kveld fikk vi være med ut til Sømsnes og speiderplassen der. Da fikk vi oppleve noe av det vakre kulturlandskapet dere har på Sømna. At speiderne har slike gode plasser å være, og de skal nå flytte til et annet godt sted, er også takket være raus grunneier. Det har også noe å si for kirkens betydning i samfunnet.

Til slutt vil vi summere opp noen utfordringer til Sømna menighet:

Vi har hatt gode dager her i Sømna, dager som jeg som biskop vil bære med meg videre i min tjeneste. Og når jeg tenker på Sømna vil jeg tenke på gode menneskemøter, gode samtaler, positivt samarbeid og masse god mat!

Og jeg vil tenke på den vakre rosa kirken som stråler av skjønnhet og varme.

Heldigvis er det til syvende og sist ikke vi mennesker som driver kirken. Vi skal legge til rette, vi skal gjøre våre oppgaver på best mulig måte, men vi tror på noe som er større enn det vi får til. Da jeg begynte som biskop lagde jeg meg et motto: «Nåde, Nærvær og Nordavind». Jeg ønsker for Sømna menighet at dere alltid må leve av nåden, at alle som kommer hit, dere som jobber her, dere som gjør tjeneste her, alle er vi avhengig av Guds nåde, den som sier oss at vi er elsket og verdifulle slik vi er, selv om vi ikke klarer oppgaven vår er vi like mye elsket. Nåden. Og så håper jeg at dere fortsatt lever nær Gud, i glede over at dåpen gir oss fellesskap med, og at det holder om troen er sterk eller svak, i takknemlighet over nattverden som gis til den som vil, og i nærhet med hverandre så vi ser hverandre med Guds blikk, kjærlighetens og respektens. Nærværet. Så kan det komme noen nordavinder, slik det gjør for oss alle i livet. Kirken kan også komme ut i krevende tider. Da skal vi alltid vite at midt i nordavindene i livet er Gud, og at det alltid er noe større vi kan lene oss mot. Guds evige kjærlighet. Nordavind.

Takk for oss! Takk for dere!

Sømna 29.04.2018

Ann-Helen F Jusnes, biskop i Sør Hålogaland